

جنگ ویتنام

در هندوچین صلحی به دنبال توافق‌های سال ۱۹۵۴ ژنو صورت نگرفت و دو دولت در ویتنام در طرف مدار هفده درجه پدیدار شلند ویتنام گمونیست در بالای مدار هفده درجه و جمهوری ویتنام جنوبی بعد از برگزاری همه‌پرسی و برگزاری امپراتور بائو دائی به وجود آمد و ماده‌ای که برای الحق دو ویتنام در سال ۱۹۵۴ پیش‌بینی شده بود مورد توجه قرار نگرفت.

ایالات متحده امریکا از رژیم کاتولیکی نگو دین دیم^۱ چانشین بائو دائی حمایت کرد. نارضایتی بیشتر بودایی‌های جنوب ویتنام به خاطر تبلیغات «جبهه آزادی بخش ملی ویتنام»^۲ و سرنگونی ویت کُنگ‌ها توسط رژیم ویتنام شمالی، آشکار شد واحدهای از ویتنام شمالی در ویتنام جنوبی نفوذ کردند و ماشین جنگی آماده حرکت بود امریکایی‌ها تلاش کردند تا ویتنام جنوبی به صورت مستقل و آزاد اداره شده و تحت تأثیر گمونیسم قرار نگیرد. مشاوران جنگی امریکا بعد از ورود امریکا در ژانویه ۱۹۶۱ تصمیم گرفت تا بر حضور امریکایی در سایگون اضافه گردد و تعداد آن‌ها در پاییز ۱۹۶۳ به شانزده هزار نفر رسید به همان اندازه که بر تعداد سربازان امریکا اضافه می‌گردید نفرت ویتمانی‌ها نسبت به آن‌ها بیشتر می‌شد. در همین زمان کشتی‌های ویتنام شمالی به ناوگان نیروی دریایی امریکا در اوت ۱۹۶۴ در خلیج تونکن حمله کردند که دستاویزی

1. Negô Dinh Diêm / Bao Dai

2. FNL= Front de Libération Nationale du Viêt-nam

و بهانه‌ای برای امریکا به وجود آمد.

دخالت نظامی امریکا در ویتنام - جانسون رئیس جمهور وقت امریکا در اوت ۱۹۶۴ با توافق کنگره دستور حمله نظامی به ویتنام را صادر کرد. بعد از این تاریخ بر تعداد نظامیان امریکایی در ویتنام افزوده شد به نحوی که تعداد آن‌ها در ۱۹۶۸ به پانصد و چهل و سه هزار تقریباً رسید. مناطق نظامی بالای مدار هفده درجه در فوریه ۱۹۶۵ و اطراف شهرهای هانوی و هایفو-تگ در ژوئیه ۱۹۶۶ توسط نیروی هوایی امریکا بمباران شدند.

نیروی هوایی امریکا مدام در حال بمباران مناطق شمال و جنوب ویتنام بود و علی‌رغم تجهیزات مهم و برتری نظامی در مقابل چریک‌های کمونیست و تبردهای خوتین، گشتی نظامی امریکا در حال به گل نشستن بود. جنگ قدرت جامعه ویتنام جنوبی را دگرگون کرد و مردم خواستار صلح و بودایی‌ها خواستار شروع مذاکرات بودند. هانوی بر مقاومت و مخالفت‌های خود با امریکا به خاطر کمک پکن و مسکو به «جبهه آزادی بخش ملی»، افزود افکار عمومی امریکا به‌دلیل مشکلاتی که در ویتنام به وجود آمده بود، مت حول گردید و در نظرخواهی که در اکبر ۱۹۶۷ صورت گرفت تعداد امریکایی‌هایی که مخالف جنگ بودند خیلی بیشتر از کسانی بود که با ادامه جنگ موافق بودند. راهپیمایی‌هایی در بیشتر شهرهای امریکا و حتی در پیست و دوم اکبر ۱۹۶۷ در واشنگتن به عنوان مخالف با ادامه جنگ در ویتنام و بمباران ویتنام شمالی صورت گرفت. حمله ویت کنگ - مسئولان نظامی امریکا تا سی و یکم ژانویه ۱۹۶۸ به راه حل نظامی فکر می‌کردند ولی با تعجب و غافلگیری تمام در مقابل حمله ویت کنگ‌ها قرار گرفتند که با هجوم در «عید تیت»^۱ به بیشتر از یکصد شهر و روستا حتی هوئه و سایگون حمله کردند مرکز پایگاه نظامی امریکا هفت‌های متوالی در محاصره ویت کنگ‌ها بود و مرکز نظامی هوئه به تصرف آن‌ها درآمد و کماندوهای ویت کنگ تا قلب سایگون پیش رفتند. هجوم ویت کنگ‌ها به خوبی نشان داد که موقعیت نظامیان امریکایی بیشتر از آنچه فکر می‌کردند نگران کننده و وحیم است و امیدی برای پیروزی وجود نداشت. نگرانی ارتش امریکا، مقاومت فزانده کمونیست‌ها و تفکرات گروهی از امریکایی‌های مخالف جنگ با ویتنام، رئیس جمهور جانسون را مجبور کرد تا در سی و یکم مارس ۱۹۶۸ دستور توقف موقت بمباران ویتنام شمالی و عقب‌نشینی گردان‌های امریکایی تو ویتنام جنوبی را صادر کند به شرط آنکه ویتنامی‌های شمال هم به نوبه خود دست از جنگ کننده و حمله‌های خود را متوقف کنند. بعد از این تصمیم هانوی خواستار بازگشایی مذاکرات اروپایی شد.

۱. Naguyén Dahu Têt روز اول سال جدید و جشن سال نوی ویتنامی‌ها که خود برگرفته از فرهنگ چینی‌های است (بیستم ژانویه تا نوزدهم فوریه)

عقب‌نشینی امریکا - جنگ ویتنام مشکلاتی همراه داشت؛ افکار عمومی جهانی را برانگیخت و سرزنش‌های بهدبال داشت. بحران به وجود آمده نشانگ محدودیت قدرت امریکا بود و نگرانی‌های فرازینده‌ای در کشورهای خد کمونیستی - کره جنوبی و ویتنام جنوبی - پدیدار شد و امریکا با ویتمامی شدن جنگ^۱ خواستار راه حل با اتحاد جماهیر شوروی برای بهتر زیستن بود.

امریکا با ویتمامی شدن جنگ^۲ خواستار راه حل با اتحاد جماهیر شوروی برای بهتر زیستن بود. امدادات سیزدهم مه ۱۹۶۸ در حالی در پاریس شروع شد که بمباران بین مدارهای هفده تا مذاکرات مذکور آن مذاکرات متوقف شد. رئیس جمهور جانسون در اول نوامبر ۱۹۶۸ بیست درجه ادامه داشت و بهدبال آن مذاکرات متوقف شد. رئیس جمهور جانسون در اول نوامبر ۱۹۶۸ توقف کامل بمباران ویتنام شمالی و ادامه کنفرانس پاریس با شرکت ویت کنگ‌ها و ویتمامی‌های جنوب را صادر کرد ویتمامی‌های جنوب طرفدار امریکا و ویت کنگ‌های طرفدار کمونیسم از ادامه مذاکرات با امریکا در کنار یکدیگر خودداری کردند.

نیکسون رئیس جمهور جدید امریکا بعد از به قدرت رسیدن اهداف خود با عبارت «صلح با افتخار»، ویتمامی کردن جنگ و مراجعت گروههای امریکایی به کشورشان را اعلام کرد. در همین زمان امریکایی‌ها در مراکز مذهبی ویتمامی‌هایی که تحت نفوذ خمرهای سرخ و پات لائوس^۳ در کامبوج و لائوس بودند، مداخله کردند. جنبش ملی پیشو که در سال ۱۹۵۰ به وجود آمده بود در مقابل دولت پات لائوس مقاومت کرده و نام نئو لائو هاکت - سات^۴ را برای خود انتخاب کرد اولین گردان‌های امریکایی از ژوئیه ۱۹۶۹ ویتنام را ترک کردند و تعداد نظامیان امریکایی موجود در لول مه ۱۹۷۱ حدود سیصد و بیست و پنج هزار نفر بود. ویتمامی شدن مناقشات به معنای پایان درگیری نبود هوشی مینه رهبر ویتنام شمالی در سوم سپتامبر ۱۹۶۹ از دنیا رفت و ویتنام شمالی بهدبال درگیری‌های اخیر و مرگ هوشی مینه در فکر اتحاد^۵ دو ویتنام در شب‌های جزیره هندوچین بود «جبهه ملی آزادی بخش ویتنام جنوبی»، «دولت موقت انقلابی»^۶ را به وجود آورد.

ژنرال دوگل در سال ۱۹۶۶ بی طرفی کامبوج را رسماً اعلام کرده بود و شاهزاده نورودوم سینهانوک در هجدهم مارس ۱۹۷۰ با کودتایی که توسط ژنرال لون نول^۷ با حمایت امریکا صورت گرفت از کار برکنار شد. گروههای تحت نظر دولت ژنرال لون نول از مرز عبور گردید^۸ و

۱. منظور از ویتمامی شدن، خروج امریکایی‌ها از ویتنام و جنگ انفصال یا ادامه جنگ توسط ویتمامی‌های شمالی و جنوبی است - م

۲. Khmers rouges et le Pathet

۳. Neo Lao Hakt-Sat

۴. Gouvernement révolutionnaire provisoire

۵. Général Lon Nol

ویتنام در زمان جنگ

اقدام به بعیان مناطق احتمالی پناهگاههای خمیهای سخ و (حلیم) جیگهای گپنیر و بیتام شمالی کردند.

نورودم سیهانوک همزمان دولت موقت در تبعید را تشکیل داد گمونیستهای گامپور و طرفداران سیهانوک علیه دولت دیکتاتوری و نظامی لون نول و متحدهن امریکایی از ها فله کردند. نیکسون در برابر عکس العمل افکار عمومی شهربستان امریکا اعلام کرد که سر بر سر باز امریکایی مستقر در کامبوج آن گشود را در اول تقویه ترک خواهند کرد.

روزیم بی طرف لانوس در سال ۱۹۶۰ با توافق امریکا قدرت را بعدهست گرفت و بعد از توانی روزیم بی طرف لانوس در سال ۱۹۶۲ سووانا فوما^۱ حکومت خود را ادامه داد دولت سیهانوک غیرها توخط ایضاً صریکن شد و مدد حمله انقلابیون لانوسی به سربرستی پایتخت لانو^۲ و فیصله شاهزاده سوچانوویگ^۳ برادر شاه سووانا فوما قرار گرفت.

پایان جنگ و بیتام و موقعیت کامبوج - حمله همچنانه توسط ارتش انقلابی و بتام اسلار و دولت موقت و بیتام جنوبی در مارس ۱۹۷۲ امریکایی‌ها را واکار گردتا بعیلان مناطق وشم شمالی را دوباره شروع کنند. شکست نظامیان امریکا در این حملات موقعیت را برای مذاکرات پنهانی در پاریس بین هنری گیسنجر مشاور نیکسون و دوک تھو از و بتام شحالی فراهم کرد امریکا و بیتام شمالی در ماه اکتبر به توافق‌های نسی و میلند ولی زنگال تھو که بتو دولت جنوب و بتام جنوبی حکومت می‌گرد با این مذاکرات مخالفت کرد بعیلان نیزی هیجانی امریکا نیواهه و بیتام جنوبی شروع شد. در پیست و هفتم دیسمبر ۱۹۷۲ توافق در پاریس برای انتخابات انجام شده صورت گرفت و نیروهای نظامی امریکا و بتام جنوبی را ترک گردند. شورای می‌لئز بعد از ترک نظامیان امریکا بین اعضا اجنبی از لایه خش ملی^۴ و دولت موقت انتخابی ایضاً برای انتخابات اراد در اینده نزدیک به عمل آمد توافق شده متألهی بتوی لانوس به اتفاق مدد و بیتام موقت «اتحاد ملی» توسط پاتت لانو پدیدار و حکومت گمنیستی برقرار شد توافق‌های زنگال

۱۹۷۳ در مارس همین سال مورد تأیید قبول گرفت و چهلن حنگ و بتام و سا اعلام شد زنگال لون نول که قدرت را توسط امریکا بعدهست گرفته بود مهد حمله خودهای سخ فله گرفت. مناقشات و درگیری‌ها بین و بتام جنوبی دولت موقت انتخابی و بتام شمالی آن داشت. امریکا دیپلماسی از ادی عمل را دوباره بعدهست آورد و در پیست و نهم مارس

نظامیان امریکایی خاک ویتنام را به طور کلی ترک کردند. نیروی هواپی امریکا در اوت ۱۹۷۳ از مداخله در کامبوج خودداری کرد. ضعف دولت نیکسون و مسئله واترگیت باعث برکناری نیکسون از ریاست جمهوری امریکا شد و جای خود را به جرالد فورد داد که بر وحامت اوضاع افزوده شد. خبرهای سخن که از طرف پکن و مسکو حمایت می‌شدند در هفدهم اوریل ۱۹۷۵ پنوم پن را تصرف شده و قوم کشی و کشتار جمعی را شروع کردند.

سربازان هانوی و دولت موقت انقلابی در ویتنام جنوبی نفوذ زیادی داشتند. زمانی که آخرین امریکایی سرزمین ویتنام را با ترس و واهمه ترک کرد، متجاوزان مذاکراتی با دونگ وان مین^۱ رهبر جدید ویتنام جنوبی شروع کردند. در سی ام اوریل ۱۹۷۵ شهر سایگون به شهر هوشی مینه تغیر نام داد و اتحاد دو ویتنام اعلام شد. وقایع مذکور بیانگر شکست سیاست نظامی امریکا با مداخله مستقیم در امور ویتنام بود. اعتبار و حیثیت جهانی امریکا که خود را درگیر سرزمین کوچکی همچون ویتنام کرده بود، لکه‌دار شد.

روابط قدرت‌های آسیایی

در اوایل دهه ۱۹۷۰ میلادی چین، ویتنام و هند به نام قدرت‌های آسیای جنوب شرقی ظهور گردند ویتنام که از ارتش قوی برخوردار بود بدون شک در فکر جاهطلبی‌های دیگر و گسترش سرزمین خود بود. ویتنام از طرف اتحاد جماهیر شوروی حمایت می‌شد و بارها چین و ایالات متحده امریکا را به چالش کشیده و ارتش امریکا را شکست داده بود.

اندونزی که از جزایر متعددی تشکیل شده است پنجمین کشور پرجمعیت جهان بعد از چین، هند اتحاد جماهیر شوروی و امریکا است ولی از قدرت نظامی کارآمد و قوی برخوردار نیست. گوئاتای خونین سال ۱۹۶۵ حذف حزب کمونیست اندونزی را به دنبال داشت و سورابایا سوکارنو^۲ کلر برکنار و ارتش قدرت را به دست گرفت.

سلطه هند در سبه قاره

هند دومین کشور پرجمعیت جهان، دارای ارتش بسیار قوی و مورد حمایت اتحاد جماهیر شوروی بود. هند در مناقشات مرزی کشمیر مقابل پاکستان قرار گرفت و اندکی بعد به تدریج کشمیر را ضمیمه خود کرد. پاکستان به خاطر مناقشاتی که بین جوامع هند در سال ۱۹۶۲ پدیدار شده بود در سال ۱۹۶۳ توافقی درباره تعیین حدود مرزها برای حفظ موقعیت خود در برابر هند، با